

DANSKE RESUMEER

Marie Stender: Efter vi er blevet en ghetto ... Dystopisk stedsbranding i udsatte boligområder

De store boligplaner fra 1960'erne og 1970'erne var ofte tegnet af datidens bedste arkitekter og materialiserede modernismens utopi om det gode liv med fællesskab, lighed, lys og luft. I dag knyttes de selvsamme bebyggelser med deres rækker af betonblokke til en af vor tids stærke dystopier: ghettoen, det uønskede, men dog virkeliggjorte sted, hvis tilsyneladende problemfyldte parallelsamfund betragtes som en lurende trussel mod det omgivende samfunds orden. Fra at betegne en konkret jødisk bydel omgivet af mure er ghettobegrebet i en aktuel dansk kontekst blevet en magtfuld politisk teknologi, der baner vej for omfattende fysiske og sociale indgreb. Bygninger rives ned for at „åbne ghettoen op“, lejligheder lægges sammen for at opnå en anden beboersammensætning, og bebyggelser skifter navn for at komme det dårlige image til livs. I artiklen analyseres det, hvilken rolle ghettobegrebet spiller blandt beboere og andre aktører i en række danske boligområder, som for nylig har gennemgået større omdannelser. De kæmper på den ene side med den territoriale stigmatisering (Wacquant 2007a), som ligger i „at komme på ghettolisten“, men tager samtidig også ghettobegrebet på sig og bruger det strategisk. Artiklen lancerer begrebet „dystopisk stedsbranding“ og diskuterer, hvordan fortælling, politisk teknologi og arkitekturens byggedes materialitet spiller sammen i dystopiske brandscapes.

Søgeord: ghetto, arkitektur, dystopi, stigma, brandscape, boliger

Tova Höjdestrand: Black Russian. Moralkonservativa mardrömmar om totalitär neoliberalism

Sexuell perversion, splittrade familjer och en totalitär statsapparat som bevakar barns rättigheter genom skoningslöst förtryck – detta är centrala troper i den nykonservativa nationalistiska diskurs som tar allt större plats i den ryska offentligheten. En obskyr global elit anses redan ha förverkligat mardrömmen i Väst, och nu är det Rysslands tur att inlemmas i „den nya världsordningens“ enade världsstat. Berättelsen artikulerades på 1990-talet av en liten grupp rysk-ortodoxa ultranationalister och vidareutvecklades sedan inom „Föräldrarörelsen“, en populistisk gräsrotsmobilisering som uppstod i mitten på 2000-talet i protest mot en omfattande satsning på reformer inom socialpolitiken. Rörelsen har stöd

från ett antal inflytelserika konservativa politiker, men dess frivola förhållande till fakta förhindrar att den blir en reell politisk kraft. Å andra sidan uttrycker denna dystopi en i grund och botten begriplig kritik mot nyliberalism och dess styrningsformer, och dess mobiliserande kapacitet bidrar också till formandet av en frihetlig, egalitarianistisk och autonom politisk subjektivitet.

Søgeord: nationalism, neoliberal styrning, konspirationsteori, barns rättigheter, sociala rörelser, moralisk mobilisering, Ryssland

Maia Ebsen: En fritlevende dystopi. Kultivering af urbane fødevarer og pessimistiske fremtidsudsigter i Portland, Oregon

I USA har kampen mod industriel produktion af fødevarer taget fart i det seneste årti, og tværs over landet ses i dag utallige initiativer, der forsøger at gentænke landets fødevarereproduktion. I 2015 tilbragte jeg fire måneder blandt grupper af urbane landmænd i Portland, Oregon, der dagligt engagerede sig i denne udvikling. Disse urbane fællesskaber danner det empiriske grundlag for nærværende artikel, som vil udfordre eksisterende analyser af urbant landbrug som udelukkende utopiske praksisser (for eksempel Lockyer & Veteto 2013). I stedet vil jeg, ved at præsentere landmændenes pessimistiske syn på fremtiden, pege på de dystopiske fremtidsudsigter, der lå bag disse projekter. På trods af en overvældende kynisme (jf. Sloterdijk 2001 [1987]) havde landmændene dog et håb om, at de muligvis kunne påvirke denne dystopiske udvikling ved at skabe rum for endnu udefinerbare oplevelser. Dystopiske refleksioner blev, som artiklen vil vise, derfor en motor for utopisk praksis.

Søgeord: USA, Portland, urbant landbrug, dystopi, kynisme, etik

Marcus Ferreira Larsen: Dystopolis. Militariseringen af urbane politiindsatser og politiske forestillinger i Rio de Janeiro

I denne artikel analyseres den nyligt implementerede politistrategi UPP i Rio de Janeiro og dens mangler i forhold til at udgøre et nyt paradigme for offentlig sikkerhedspolitik baseret på nærpolti. Dette gøres ved brug af begreberne dystopia (Prakash 2010) og militarisering (Lutz 2007). På baggrund af længerevarende feltarbejde i Maré-området i Rio de Janeiros urbane periferi og en samtidshistorisk undersøgelse argumenteres der for, at politiarbejde fortsat er militariseret. I stedet for fred og fremgang leder dette til oplevelser af øget usikkerhed og en stigning i antallet af dræbte i disse områder. I interviews med yngre favelaboere optrådte en tvetydig opfattelse af en krig, der ikke eksisterer, men som ikke desto mindre har alvorlige konsekvenser. På baggrund af dette undersøges den politiske fore-

stilling om en by, der er i krig med sig selv. Der argumenteres for, at denne urbane dystopi både er opstået på baggrund af og bidrager til militariseringen af krigen mod organiseret bandekriminalitet. I Dystopolis, den dystopiske by, fører denne negative spiral til, at marginaliserede befolkningsgrupper og kvarterer betragtes som fjender af den militariserede statsmagt.

Søgeord: militarisering, dystopi, politiarbejde, Rio de Janeiro, UPP, urban antropologi